

ærede Medlem taler saa stærkt om gale Regnestykker. Jeg synes næsten, det er lidt for meget som at tale om Strikken i hængt Mands Hus. Ogsaa i denne Sag har det ærede Medlem i alt Fald i sit Blad fremsat mærkelige Regnestykker, idet han vil paadutte Venstre, at Militærudgifterne i Stedet for at være sunkne i dette Tidsrum, skulde være stegne med 600,000 Kr. Det ærede Medlem tog ikke dette frem i Tinget, men hvert eneste Aar, naar Finansloven har været til 2den og 3die Behandling, have Socialdemokraterne fremsat Regnestykker, som ikke holdt Stik. Selv ved Valgene have vi jo set en lille Pjece rende rundt. Jeg husker ikke Titlen. Det var saadan noget som: „en lille Fortælling“. Den var propfuld af gale Tal, men naar man saa fremdrog disse Tal paa Valgmøderne, tror man saa, at nogen af Socialdemokraternes Kandidater bad om Undskyldning for disse gale Tal. Der var en Mand ovre hos mig, der sagde, da der var Tale om at gøre Undskyldning for disse gale Tal: Nej, det gøre de Folk ikke, før Skorstensrøgen gaar lige imod Vinden. Den Tro havde han til disse Folk. Men naar der er Tale om vort Militærvæsen og Ordningen deraf, vil den Dag dog ogsaa komme, da Socialdemokraterne maa tage deres Standpunkt og tage Stilling til deres eget Program. Man kan jo ikke have paa sit Program en Fordring om Indførelse af almindelig Folkevæbning og saa samtidig alene stille sig saa negativt som disse ærede Medlemmer gøre under denne Forhandling. Ville de have gennemført denne Foranstaltning, Folkevæbning, maa de selvfølgelig ogsaa til sin Tid komme med Forslag om, hvorledes den skal gennemføres. Ville de ikke gennemføre den, maa de have den udsløttet af deres Program, thi i Længden kunne de ikke gaa og bejle til den almindelige Valgret med et Program, hvori der staar noget saadant, naar de ikke søge at gennemføre det; det gaar ikke i Længden. Jeg har hørt i Sommer, at et æret Medlem, vistnok det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, mente, at Militærudgifterne skulde nedsættes til 1 Mill. Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte om en Nedsættelse med 1 Mill. Kr. Jeg ved nu ikke rigtigt, hvad der menes fra den Side. Men have de et Program, og det have de jo, maa de ogsaa sørge for at faa Forslag sat frem om, hvorledes dette Program skal gennemføres. Men det have de ikke gjort, og Følgen har været den, at under Valgkampagnen have deres Valgkandidater

været i stor Vilderede mange Steder. En Valgkandidat forklarede, at ganske vist skulde Socialisternes Folkevæbning ogsaa have Kanoner, men de skulde bruges til at skyde paa Folk her i Landet med. Saadanne Fejltagelser vilde ikke komme, hvis Socialdemokraterne virkelig havde et Program, hvori de gjorde Rede for, hvad de mente med Folkevæbning. En anden af deres Valgkandidater, jeg tror endogsaa, det var en Redaktør, mente, at det ikke gjorde noget, om Danmark gik helt op i det store, tyske Folk, naar det blot kunde ske — jeg ved ikke rigtig, ad hvilken Vej han vilde have det —, naar det blot kunde ske ad fredelig civilisatorisk eller kulturel Vej, d. v. s. ad en eller anden Vej, der lød godt. Saa havde han ikke noget derimod. Det er et Standpunkt, som er ganske umuligt, og som slet ikke rimer sig med Socialdemokratiets Program, thi efter dette maa Folkevæbningen fornuftigvis anvendes mod Landets Fjender. Saaledes er det Tilfældet med Folkevæbning i andre Lande. I Svejts har Folkevæbningen for nylig anskaffet alene 288 Kanoner, altsaa adskilligt mere end her. Men hvis man vilde komme til Svejts og sige, at disse 288 Kanoner skulde bruges til at skyde paa Borgerne indbyrdes, vilde man vistnok blive bedt om at forsvinde hurtigst muligt. Men det mærkelige ved Socialdemokratiets Kritik her er, at den er meget gold. Hvor ere de Reformere, de ærede Herrer ville have gennemførte? Enkelte af deres Talere talte om Ting, som Venstre længe har haft paa sit Program og vil arbejde paa at gennemføre, saa snart Tiden kommer dertil; hver Ting til sin Tid. Men hvilke selvstændige Ting ønske de Herrer førte igennem? Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds nævnte et Par, men jeg kan ikke tro, at det særlig er som Repræsentant for Arbejderne, at det ærede Medlem vilde have det fremmet. Det ene var, at han vilde have et Aarstal forandret i Almanakken, men jeg kan ikke tro, at det særlig skulde være en Arbejdersag. Det andet var, at Hans Majestæt Kongen ikke maatte sige du til Finansministeren, naar han befalede ham at forelægge Statsregnskabet, og det tredje var, at Hans Majestæt Kongen ikke maatte befale Rigsdagen at komme sammen. Nu er det sikkert nok, at det er ikke tilstrækkeligt, at der staar noget i Loven. Den udøvende Magt maa ogsaa sørge for, at Loven bliver opretholdt og efterkommet, og derfor er det ogsaa rimeligt, at Hans Majestæt Kongen befaler Rigsdagen at komme